

[Per Hækkerup.]

efter krigen, og jeg for mit vedkommende tror i hvert fald, at på samme måde som vor beslutning om tilslutning til NATO i sin tid grundlæggende fastlagde vor udenrigspolitik, betyder beslutningen om tilslutning til Den europæiske Frihandels-sammenslutning, at dermed fastlægger vi i stor udstrækning grundlaget for den erhvervspolitik, vi kan og skal føre i de kommende år. Beslutningen indebærer vidt-rækkende konsekvenser, og det er naturligt, at mange stadig stiller sig noget tøvende og usikkert, når den endelige afgørelse skal træffes, for ingen kan jo helt og fuldt overskue, hvilke konsekvenser denne beslutning får.

I folketingsudvalget har vi jo været i den situation, at vi ikke havde anledning til at drøfte eventuelle ændringsforslag, idet konventionen er et resultat af en international forhandling, en international aftale, som vi enten må godkende, som den er, eller afslå at godkende. Derimod har der, netop ud fra ønsket om at vinde klarhed over, hvorledes denne beslutning påvirker vor fremtid, i udvalget været for-handlet om Danmarks forhold udadtil under de nye vilkår. Den højtærede udenrigsminister har under samråd med ud-valget givet udtryk for synspunkter, som derefter er nedfældet i en erklæring, som er optaget i udvalgets betænkning. Jeg vil gerne af denne erklæring fremhæve, at det som punkt 1 i erklæringen understreges:

„Den danske regering vil fortsætte sine bestræbelser for at nå til en bred euro-pæisk markedsordning såvel som kon-krete løsninger af mere foreløbig ka-rakter.“

I forbindelse med denne almindelige de-klaration om regeringens hensigter hæfter jeg mig også ved, at der lidt senere i erklæ-ringen anføres, at udviklingen med dannel-sen af et frihandelsområde formentlig vil bidrage til en større ensartethed mellem de deltagende landes todsatser, og at netop en sådan toldharmonisering kan bidrage til at forbedre mulighederne for at nå frem til den brede europæiske markedsløsning. Når den højtærede udenrigsminister har understreget dette, tager jeg det som et udtryk for, at det er ensbetydende med, at den danske regering for sit vedkommende

er indstillet på at medvirke til en sådan toldharmonisering og deri medvirke til at fremme mulighederne for at nå en bredere økonomisk sammenslutning i Europa.

Jeg vil også pege på, at det i erklæringen udtrykkelig fastslås, at sideløbende med, at den danske regering således vil tilstræbe en mere omfattende løsning, fortsætter man bestræbelserne for at få stillet den danske eksport, ikke mindst af landbrugsvarer, så gunstigt som muligt. Netop på dette om-råde har der i udvalget været nogen drøf-telse, og jeg vil gerne citere det afsnit i den højtærede udenrigsministers erklæring, hvor regeringens synspunkt kommer frem. Det siges her:

„På hvilken måde Danmarks interesser på lang sigt bedst tilgodeses, afhænger af den kommende udvikling; regeringen vil nøje følge tendenserne inden for de seks og ikke forspilde nogen mulighed for gennem faste og langvarige aftaler at skabe et tilfredsstillende grundlag for den fremtidige eksport.“

Man kan sige, at det har deklarationens karakter, og i betragtning af, at partiet venstre under første behandling her i salen og igen under udvalgsforhandlingerne har fremført ønsket om at få regeringens, skal vi kalde det fremtidige handlingsprogram på dette område noget nøjere præciseret, finder jeg det værd at understrege denne deklaration. Det må nødvendigvis være sådan, at den konkrete vurdering af, hvor-når der foreligger aktuelle forhandlings-muligheder, kommer til at hvile hos rege-ringen; den må bero på de informationer, regeringen får gennem vore repræsentanter i de andre lande; den må bero på en afvej-ning af forskellige muligheder og fremgangs-måder under hensyntagen til de konsekven-ser, det vil kunne få, hvis man gør det ene eller det andet. Derfor ville det efter min opfattelse være fuldstændig urimeligt, om man på nuværende tidspunkt skulle binde regeringen til et ganske bestemt handlings-program over for en situation, som meget vel kan ligge helt anderledes om 2, 3, 4 eller 5 måneder.

Jeg kan derfor ikke forstå partiet venstres holdning til dette punkt. Man kan efter min opfattelse ikke nå længere end til at få en klar og tydelig tilkendegivelse af regeringens